

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 01 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍ

ອີງຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ສະຫະພາບ ມຽນມາ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ເພື່ອການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຄົນ ຂ້າມແດນ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ");

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ສະຫະພາບ ມຽນມາ, ລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ລັດພາຄີ");

ອີງຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ໄທ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ເພື່ອ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຄົນຂ້າມແດນ ຊຶ່ງໄດ້ລົງນາມຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 26 ພະຈິກ 1999 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ມີການດັດແກ້ເພີ່ມເຕີມໃນວັນທີ 29 ພະຈິກ 2001 ທີ່ນະຄອນຫຼວງຍາງກຸງ, ເຊິ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 29 ພະຈິກ 2001 ທີ່ນະຄອນຫຼວງຍາງກຸງ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 03 ພະຈິກ 2002 ທີ່ພະນົມເປນ ແລະ ສະຫະພາບ ມຽນມາ ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າເປັນພາຄີ ໃນວັນທີ 19 ກັນຍາ 2003 ທີ່ເມືອງຕາລີ ແລະ ໄດ້ມີການດັດແກ້ເພີ່ມເຕີມ ໃນວັນທີ 30 ເມສາ 2004 ທີ່ພະນົມເປນ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: "ສັນຍາ");

ອີງຕາມມາດຕາ 03 (ຂ) ແລະ (ບ) ຂອງສັນຍາ ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ຕ້ອງກຳນົດລາຍລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ເວລາ ແລະ/ຫຼື ສະຖານທີ່ສະເພາະ ແລະ ໃຫ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສັນຍາ ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເທົ່າທຽມກັນ;

ອີງຕາມມາດຕາ 36 ຂອງສັນຍາທີ່ມີການດັດແກ້, ການລົງນາມ ແລະ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການຮັບຮອງ ແລະ ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສັນຍາ ອາດຈຳແນກອອກຈາກເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາ;

ອີງຕາມກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດໃນອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ 6 ປະເທດ ຄັ້ງທີ 9 ທີ່ມະນີລາ ໃນເດືອນ ມັງກອນ 2000, ກອງປະຊຸມການຂົນສົ່ງພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືໃນອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ຄັ້ງ 7 ທີ່ ໂຮຈິມິນ ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2002 ແລະ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດໃນອະນຸພາກພື້ນ ລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ 6 ປະເທດ

ຄັ້ງທີ 11 ທີ່ ພະນົມເປນ ໃນເດືອນ ກັນຍາ 2002 ຊຶ່ງລັດຖະບານຂອງລັດພາຄີ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ແຜນງານການສ້າງສັນ ຍາ ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ອະນຸສັນຍາຄັດຕິດສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ສໍາເລັດໃນປີ 2005; ແລະ ອີງຕາມມາດຕາ 03 (ຈ) ແລະ 10 (ກ) ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍານົດໃຫ້ມີເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ນີ້ ເພື່ອ ກໍານົດລາຍລະອຽດທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ໄດ້ມີການຕົກລົງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 01: ການອະທິບາຍຄໍາສັບ.

"ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ" ໝາຍເຖິງ: ສານເຄມີ ຫຼື ວັດຖຸ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂະອະນາໄມ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 02: ປະເພດສິນຄ້າອັນຕະລາຍ.

ກ. ສິນຄ້າອັນຕະລາຍໃຫ້ແບ່ງປະເພດ/ໝວດໝູ່ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ປະເພດ 01	ວັດຖຸລະເບີດ
ປະເພດ 02	ແກັສ
ໝວດ 2.1	ແກັສໄວໄຟ (Flammable gases)
ໝວດ 2.2	ແກັສບໍ່ຕິດໄຟ, ບໍ່ເປັນພິດ (Non-flammable, non-toxic gases)
ໝວດ 2.3	ແກັສພິດ (Toxic gases)
ປະເພດ 03	ຂອງເຫຼວຕິດໄຟ ແລະ ວັດຖຸລະເບີດຊະນິດເຫຼວ ຊຶ່ງຖືກຫຼຸດຄວາມໄວຕໍ່ ການລະເບີດ (Flammable liquids and liquid desensitized Explosive)
ປະເພດ 04	
ໝວດ 4.1	ວັດຖຸແຂງໄວໄຟ, ສານເຄມີທີ່ມີປະຕິກິລິຍາດ້ວຍຕົວເອງ ແລະ ວັດຖຸລະ ເບີດຊະນິດຂອງແຂງ ຊຶ່ງຖືກຫຼຸດຄວາມໄວຕໍ່ການລະເບີດ (Flammable solids, self-reactive substance and solid desensitized explosive)
ໝວດ 4.2	ສານເຄມີທີ່ຕິດໄຟໃນຕົວເອງ (Substance liable spontaneous combustion)
ໝວດ 4.3	ສານເຄມີເມື່ອຖືກສຳພັບກັບນໍ້າແລ້ວຈະປ່ອຍແກັສໄວໄຟ (Substances which in contact with water emit flammable gases)
ປະເພດ 05	

ໝວດ 5.1	ສານເຄມີທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວ ອອກຊິໄດສ (Oxidizing substances)
ໝວດ 5.2	ສານເຄມີ ເປີອໍອກໄຊສ ຊະນິດອິນຊີ (Organic peroxides)
ປະເພດ 06	
ໝວດ 6.1	ສານເຄມີພິດ (Toxic substances)
ໝວດ 6.2	ສານເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຕິດເຊື້ອ (Infectious substances)
ປະເພດ 07	ວັດຖຸກຳມັນຕະລັງສີ (Radioactive material)
ປະເພດ 08	ສານເຄມີທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການກັດກ່ອນ (Corrosive substance)
ປະເພດ 09	ສານເຄມີ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍອື່ນໆ (Miscellaneous substance and articles)

ການກຳນົດລາຍການສິນຄ້າອັນຕະລາຍຕາມປະເພດ/ໝວດຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດ ແລະ ສອດຄ່ອງ ໄປຕາມບົດບັນຍັດໃນພາກທີ II ຂອງບົດແນະນຳຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍ (United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods/Model Regulations (UN Model Regulation)) ແລະ/ຫຼື ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍລະຫວ່າງປະເທດໂດຍທາງບົກຂອງຄະນະກຳມາທິການເສດຖະກິດແຫ່ງເອີລົບ ພາຍໃຕ້ສະຫະປະຊາຊາດ (ADR) ສະບັບລົງນາມ ວັນທີ 30 ກັນຍາ 1957 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງເຈນີວາ ລວມເຖິງສະບັບທີ່ຈະມີການປັບປຸງແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 03: ມາດຕະຖານທີ່ໃຊ້ບັງຄັບໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍຂ້າມແດນ.

ຖ້າລັດພາຄີ ອະນຸຍາດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນຕະລາຍຂ້າມແດນຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນເບື້ອງຕົ້ນເປັນ ການສະເພາະຊົ່ວຄາວ, ລັດພາຄີ ຄວນນຳໃຊ້ວິທີການຕາມລະບຽບການຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ/ຫຼື ADR ມາໃຊ້ຢ່າງເຕັມຮູບແບບ ໂດຍສະເພາະໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງ:

- ກ. ການບັນຈຸຫີບຫໍ່ ແລະ ການຕິດເຄື່ອງໝາຍສິນຄ້າອັນຕະລາຍ;
- ຂ. ການສ້າງເຄື່ອງໝາຍພາຫະນະ, ການຍົກຂົນ, ການຈັດວາງ ແລະ ການມັດ;
- ຄ. ເອກະສານການຂົນສົ່ງ ແລະ ການແຈ້ງ;
- ງ. ການຝຶກອົບຮົມຜູ້ປະຈຳລິດ; ແລະ
- ຈ. ຄວາມລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບໄຟ ແລະ ການລະເບີດ.

ມາດຕາ 04: ການດັດແກ້.

ລັດພາຄີໃດໜຶ່ງ ສາມາດສະເໜີໃຫ້ມີການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໄດ້ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະ ການຮ່ວມ, ການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງຜ່ານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກທຸກລັດພາຄີ.

ມາດຕາ 05: ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການຍອມຮັບ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ຍອມຮັບຈາກລັດຖະບານຂອງລັດ ພາຄີ. ມາດຕານີ້ແມ່ນຍັງໃຊ້ກັບກໍລະນີທີ່ມີການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນ (ຖ້າມີ).

ມາດຕາ 06: ຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ລັດພາຄີຢ່າງນ້ອຍ 2 ປະເທດ ໄດ້ໃຫ້ສັດ ຕະຍາບັນ ຫຼື ຍອມຮັບ ແລະ ຈະມີຜົນກັບສະເພາະປະເທດທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ມາດຕານີ້ແມ່ນ ຍັງໃຊ້ກັບກໍລະນີທີ່ມີ ການດັດແກ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນດຽວກັນ (ຖ້າມີ).

ມາດຕາ 07: ການປັບປຸງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນ, ລັດພາຄີ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການປັບປຸງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເນື້ອໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ມາດຕາ 08: ຂໍ້ສະຫງວນ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຕັ້ງຂໍ້ສະຫງວນຕໍ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ມາດຕາ 09: ການຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ລັດພາຄີແຕ່ລະປະເທດ ອາດຈະຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຊົ່ວຄາວ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໂດຍ ທັນທີເມື່ອມີກໍລະນີສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພພາຍໃນປະເທດ. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງ ແຈ້ງຕໍ່ລັດພາຄີອື່ນຮັບ ຮູ້ໂດຍໄວທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການຢຸດຕິການນໍາໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດ ລົງທັນທີທີ່ເຫດການກັບສູ່ ສະພາວະປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 10: ການພົວພັນກັບສັນຍາ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນມາດຕະການໃນການດໍາເນີນການຕາມຫຼັກການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການບິດເບືອນ ຫຼື ຂັດຕໍ່ຫຼັກການດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ເອກະ ສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ສັນຍາ ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາສັນຍາເປັນຫຼັກ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ເອກະ ສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ກັບເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍອື່ນ ຫຼື ອະນຸສັນຍາ ໃຫ້ຕິຄວາມໝາຍໂດຍອາໄສສັນຍາເປັນຫຼັກ.

ມາດຕາ 11: ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການຕິຄວາມໝາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ ລະຫວ່າງ ລັດພາຄີ ນັບແຕ່ 2 ປະເທດ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຈະຖືກແກ້ໄຂໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາຢ່າງສັນຕິວິທີໃນຄະນະ ກຳມະການຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 12: ການຍົກເລີກ.

ເມື່ອເອກະສານຊ້ອນທ້າຍມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ແລ້ວ, ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍບໍ່ສາມາດຖືກຍົກເລີກແຍກ ຕ່າງຫາກ ຈາກສັນຍາໄດ້.

ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ເອກະສານນີ້, ຜູ້ລົງນາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບມອບສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນການລົງ ນາມໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ລົງນາມທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ທັນວາ 2004 ໂດຍເປັນພາສາອັງກິດ ຊຶ່ງມີຕົ້ນສະບັບ ຈານວນ 06 ສະບັບ.

ລົງນາມ ໂດຍ:

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ

ພະນະທ່ານ Khy Tainglim

ລັດຖະມົນຕີອາວຸໂສ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ GMS

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນ ຈີນ

ພະນະທ່ານ Liao Xiaojun

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງການເງິນ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ພະນະທ່ານ ສິມມາດ ພິນເສນາ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງຄົມມະນາຄົມ, ຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ລັດຖະບານແຫ່ງສະຫະພາບ ມຽນມາ

ພະນະທ່ານ Soe Tha

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ແຜນການແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ໄທ

ພະນະທ່ານ Nikonr Chamnong

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງຄົມມະນາຄົມ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ

ພະນະທ່ານ Tran Dinh Khien

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ